

Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91

Uppdaterad:

Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskaperna, särskilt artikel 37,

med beaktande av kommissionens förslag, med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(1) Ekologisk produktion är ett övergripande system för jordbruksverksamhet och livsmedelsproduktion där man kombinerar bästa miljöpraxis, stor biologisk mångfald, bevarande av naturresurser, tillämpning av stränga djurskydds krav och en produktionsmetod som motsvarar förväntningarna från de konsumenter som föredrar produkter som har framställts med användning av naturliga ämnen och processer. Den ekologiska produktionsmetoden spelar därigenom en dubbel roll i samhället; den försörjer en särskild marknad där konsumenterna efterfrågar ekologiska produkter och den levererar kollektiva nyttigheter som bidrar till miljö- och djurskyddet, liksom till landsbygdsutveckling.

(2) Den ekologiska jordbrukssektorns betydelse ökar i de flesta medlemsstater. Särskilt har efterfrågan från konsumenterna ökat avsevärt de senaste åren. De senaste reformerna av den gemensamma jordbrukspolitiken, med betoningen på marknadsorientering och behovet av att erbjuda kvalitetsprodukter för att möta konsumenternas efterfrågan, kommer sannolikt att stimulera marknaden för ekologiska produkter ytterligare. Mot den bakgrunden spelar lagstiftningen om ekologisk produktion en allt viktigare roll i jordbrukspolitiken, och är nära knuten till utvecklingen inom jordbruksmarknaden.

(3) Gemenskapens rättsliga ram för den ekologiska produktionssektorn bör ha som mål att skapa sund konkurrens och en väl fungerande inre marknad för ekologiska produkter, samtidigt som man bibehåller och lever upp till konsumenternas förtroende för produkter med en märkning som anger att de är ekologiska. Den bör också syfta till att skapa förutsättningar för sektorn att utvecklas i takt med produktions- och marknadsutvecklingen.

(4) I kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet om en europeisk handlingsplan för ekologiska livsmedel och ekologiskt jordbruk föreslås det att man skall förbättra och skärpa gemenskapens normer för ekologisk odling samt import- och inspektionskrav. I sina slutsatser av den 18 oktober 2004 uppmanade rådet kommissionen att se över gemenskapens rättsliga ram på det här området för att säkerställa förenkling och övergripande samstämmighet, och särskilt att fastställa principer som uppmuntrar till harmonisering av normerna, och när så är möjligt minska detaljregleringen.

(5) Därför bör de mål, principer och bestämmelser som är tillämpliga på ekologisk produktion definieras mer uttryckligt för att bidra till öppenhet, stärka konsumenternas förtroende och skapa en harmoniserad syn på begreppet ekologisk produktion.

(6) Rådets förordning (EEG) nr 2092/91 av den 24 juni 1991 om ekologisk produktion av jordbruksprodukter och uppgifter därom på jordbruksprodukter och livsmedel bör därför upphävas och ersättas med en ny förordning.

Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91

Uppdaterad:

(7) En allmän gemenskapsram med bestämmelser för ekologisk produktion bör upprättas för växt-, animalie- och vattenbruksproduktion, inklusive regler för insamling av vilda växter och alger samt regler för omställning och för produktion av bearbetade livsmedel, inklusive vin, foder och ekologisk jäst. Kommissionen bör godkänna användningen av produkterna och ämnena och besluta om vilka metoder som skall användas i ekologiskt jordbruk och vid bearbetningen av ekologiska livsmedel.

(8) Utvecklingen av den ekologiska produktionen bör underlättas ytterligare, i synnerhet genom att man uppmuntrar till användning av ny teknik och nya ämnen som är bättre lämpade för ekologisk produktion.

(9) Genetiskt modifierade organismer (GMO) och produkter som har framställts av eller med GMO är inte förenliga med begreppet ekologisk produktion och konsumenternas uppfattning om vad som utgör en ekologisk produkt. GMO bör därför inte användas i det ekologiska jordbruket eller vid bearbetning av ekologiska produkter.

(10) Syftet är att GMO skall förekomma i minsta möjliga utsträckning i ekologiska produkter. De nuvarande tröskelvärdena för märkning utgör tak uteslutande för oavsiktlig och tekniskt oundviklig förekomst av GMO.

(11) Ekologiskt jordbruk bör i första hand förlita sig på förnybara resurser inom lokalt organiserade jordbrukssystem. För att minimera användningen av icke förnybara resurser bör avfall och biprodukter från växter och djur återvinnas för att återföra näring till marken.

(12) Ekologisk växtproduktion bör bidra till att bibehålla och öka jordens bördighet och förhindra erosion. Växterna bör helst få näring genom markens ekosystem, inte genom att man tillför lösliga gödselmedel.

(13) De viktigaste faktorerna vid förvaltning av ett ekologiskt system för växtproduktion är skötseln av markens bördighet, valet av arter och sorter, fleråriga växtföljder, kretslopp av organiskt material samt odlingsteknik. Gödselmedel, jordförbättringsmedel och växtskyddsmedel bör bara användas om de är förenliga med den ekologiska produktionens mål och principer.

(14) Animalieproduktion är grundläggande för hur ekologiska jordbruksföretag organiserar sin produktion, eftersom den bidrar med behövt organiskt material och näringsämnen för odlad mark som kan bidra till att förbättra jordmånen och utveckla ett hållbart jordbruk.

(15) För att undvika miljöföroreningar, i synnerhet av naturresurser som mark och vatten, bör ekologisk animalieproduktion i princip bygga på nära samband mellan produktionen och marken, lämpliga fleråriga växtföljder och utfodring av djur med ekologiskt odlat foder från det jordbruksföretag där de befinner sig eller från närliggande ekologiska jordbruksföretag.

(16) Eftersom ekologisk djurhållning är en markrelaterad verksamhet bör djuren när så är möjligt ha tillgång till utvistelse eller bete.

(17) Ekologisk djurhållning bör respektera höga djurskydds krav och uppfylla djurens artspecifika beteendebeställningar, medan djurhälsoarbetet bör grunda sig på förebyggande av sjukdomar. I det avseendet bör särskild uppmärksamhet ägnas åt inhysnings/stallförhållanden, djurhållningspraxis och djurtäthet. Vid valet av arter bör man dessutom ta hänsyn till djurens förutsättningar att anpassa sig till lokala förhållanden. Tillämpningsbestämmelserna för animalieproduktion och vattenbruksproduktion bör åtminstone garantera att de bestämmelser följs som

Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91

Uppdaterad:

föreskrivs i Europeiska konventionen om skydd av animalieproduktionens djur och de rekommendationer som har gjorts senare av dess stående kommitté.

(18) Det ekologiska systemet för animalieproduktion bör syfta till att komplettera produktionscyklerna för de olika husdjursarterna med ekologiskt uppfödda djur. Det bör därför stimulera till en ökning av de ekologiskt uppfödda djurens genpool och en högre grad av självförsörjning så att sektorns utveckling tryggas.

(19) Ekologiska bearbetade produkter bör framställas med hjälp av bearbetningsmetoder som garanterar att produktens ekologiska integritet och centrala egenskaper bibehålls genom alla steg i produktionskedjan.

(20) Bearbetade livsmedel bör märkas som ekologiska endast om samtliga eller nästan samtliga ingredienser av jordbruksursprung är ekologiska. Särskilda märkningsbestämmelser bör dock införas för bearbetade livsmedel som innehåller ingredienser av jordbruksursprung som inte kan framställas med ekologiska metoder, vilket är fallet med produkter från jakt och fiske. För att informera konsumenterna, ge insyn i marknaden och stimulera användningen av ekologiska ingredienser bör det dessutom göras möjligt att i ingrediensförteckningen på vissa villkor hänvisa till ekologisk produktion.

(21) Det bör föreskrivas flexibilitet vid tillämpningen av produktionsreglerna, så att ekologiska normer och krav kan anpassas till lokala geografiska villkor, lokala klimatförhållanden, särskild djurhållningspraxis och olika utvecklingsstadier. Detta bör göra det möjligt att tillämpa undantagsbestämmelser, men bara inom de ramar för särskilda villkor som fastställs i gemenskapens lagstiftning.

(22) Det är viktigt att bibehålla konsumenternas förtroende för ekologiska produkter. Undantag från de krav som tillämpas på ekologisk produktion bör därför vara strängt begränsade till fall där det bedöms vara motiverat att tillämpa undantagsbestämmelser.

(23) Av hänsyn till konsumentskyddet och rättvisa konkurrensvillkor bör de termer som används för att beteckna ekologiska produkter vara skyddade i hela gemenskapen, oavsett vilket språk som används, så att de inte används för icke-ekologiska produkter. Skyddet bör också vara tillämpligt på alla vanliga härledningarna eller diminutiver, antingen de används enskilt eller i kombinationer.

(24) För att skapa klarhet för konsumenterna i hela gemenskapsmarknaden bör EU-logotypen göras obligatorisk på alla ekologiska färdigförpackade livsmedel som har producerats i gemenskapen. Det bör annars vara möjligt att frivilligt använda EU-logotypen på icke färdigförpackade ekologiska produkter som har framställts i gemenskapen eller ekologiska produkter som importerats från ett tredjeland.

(25) Det anses emellertid lämpligt att begränsa användningen av EU-logotypen till produkter som uteslutande eller nästan uteslutande innehåller ekologiska ingredienser så att konsumenterna inte vilseleds i fråga om hela produktens ekologiska karaktär. Det bör därför inte vara tillåtet att använda den för produkter under omställning eller bearbetade livsmedel där mindre än 95 % av ingredienserna av jordbruksursprung är ekologiska.

(26) EU-logotypen bör inte på något sätt hindra att nationella eller privata logotyper används samtidigt.

(27) För att, när EU-logotypen används, undvika vilseledande förfaranden och all eventuell förvirring bland konsumenterna beträffande huruvida produkten har ursprung i gemenskapen eller ej, bör konsumenterna informeras om var jordbruksråvaror produkten består av har framställts.

Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91

Uppdaterad:

(28) Gemenskapsreglerna bör främja en harmoniserad syn på begreppet ekologisk produktion. De behöriga myndigheterna, kontrollmyndigheterna och kontrollorganen bör avstå från alla åtgärder som kan komma att hindra den fria rörligheten för godkända produkter som har certifierats av en myndighet eller ett organ i en annan medlemsstat. I synnerhet bör de inte införa ytterligare kontroller eller pålagor.

(29) För överensstämmelse med gemenskapens lagstiftning på andra områden bör medlemsstaterna i samband med växtproduktion och animalieproduktion inom det egna territoriet kunna tillämpa nationella produktionsregler som är strängare än gemenskapens regler för ekologisk produktion, förutsatt att dessa nationella bestämmelser också tillämpas på icke-ekologisk produktion och även i övrigt överensstämmer med gemenskapsrätten.

(30) Användning av GMO i ekologisk produktion är förbjuden. För att skapa klarhet och konsekvens bör det inte vara möjligt att märka en produkt som ekologisk om den märkts såsom innehållande, bestående av eller framställd av GMO.

(31) För att se till att ekologiska produkter framställs enligt de krav som anges i gemenskapens lagstiftning om ekologisk produktion bör aktörernas verksamhet i alla led i produktions-, berednings- och distributionskedjan för ekologiska produkter omfattas av ett kontrollsystem som införs och förvaltas enligt reglerna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd.

(32) I vissa fall kan det verka oproportionerligt att tillämpa krav på anmälan och kontroll för vissa typer av detaljhandlare, till exempel för dem som säljer produkter direkt till slutkonsumenten eller slutanvändaren. Det är därför lämpligt att ge medlemsstaterna möjlighet att undanta sådana aktörer från dessa krav. För att undvika bedrägerier är det dock nödvändigt att från sådana undantag utesluta de aktörer i detaljhandelsledet som producerar, bereder eller lagrar varor på annan plats än i förbindelse med försäljningsplatsen, eller som importerar ekologiska produkter eller har lagt ut dessa aktiviteter på tredje part.

(33) Ekologiska produkter som importeras till Europeiska gemenskapen bör få släppas ut på gemenskapens marknad som ekologiska produkter om de har framställts i enlighet med produktionsregler och varit föremål för kontroller som överensstämmer med eller är likvärdiga med dem som fastställs i gemenskapens lagstiftning. Dessutom bör de produkter som importeras inom ramen för ett likvärdigt system omfattas av ett intyg som utfärdas av den behöriga myndigheten, den erkända kontrollmyndigheten eller det erkända kontrollorganet i det berörda tredjelandet.

(34) Vid bedömningen av importerade produkterna överensstämmelse bör de internationella standarder som fastställs i *Codex Alimentarius* beaktas.

(35) Det anses lämpligt att bibehålla kommissionens förteckning över tredjeländer som har erkänts ha produktionsnormer och kontrollsystem som är likvärdiga med dem som föreskrivs i gemenskapens lagstiftning. När det gäller tredjeländer som inte finns med i den förteckningen bör kommissionen göra en förteckning över kontrollmyndigheter och kontrollorgan som erkänns vara behöriga att genomföra arbetet med kontroller och certifiering i berörda tredjeländer.

(36) Relevanta statistiska uppgifter bör samlas in för att man skall få den tillförlitliga information som behövs för genomförande och uppföljning av denna

Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91

Uppdaterad:

förordning och som redskap för producenter, marknadsaktörer och beslutsfattare. Vilka statistiska uppgifter som behövs bör fastställas inom ramen för gemenskapens statistiska program.

(37) Denna förordning bör börja tillämpas från ett datum som ger kommissionen tillräckligt med tid att anta de åtgärder som krävs för dess genomförande.

(38) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter.

(39) Den dynamiska utvecklingen av den ekologiska sektorn, vissa synnerligen känsliga frågor i samband med den ekologiska produktionsmetoden och behovet av att säkerställa att den inre marknaden och kontrollsystemet fungerar på ett smidigt sätt gör det lämpligt att fastställa en kommande översyn av gemenskapsreglerna för ekologiskt jordbruk där den erfarenhet som vunnits vid tillämpningen av reglerna beaktas.

(40) I avvaktan på att närmare produktionsregler i fråga om vissa djurarter, vattenlevande växter och mikroalger antas inom gemenskapen bör medlemsstaterna ha möjlighet att föreskriva en tillämpning av nationella standarder, eller om sådana inte finns, privata standarder som har godkänts eller erkänts av medlemsstaterna.

Rättelse EUT L 68, 2013.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Avdelning I – Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1 – Syfte och tillämpningsområde

[9451] 1. Denna förordning utgör grunden för en hållbar utveckling av ekologisk produktion samtidigt som den sörjer för en väl fungerande inre marknad, garanterar sund konkurrens, inger förtroende hos konsumenterna och skyddar deras intressen.

I förordningen fastställs gemensamma mål och principer som skall ligga till grund för de regler som fastställs i enlighet med denna när det gäller

- a) alla led av produktion, beredning och distribution av ekologiska produkter samt kontroll av dessa,
- b) användning av uppgifter om ekologisk produktion vid märkning och marknadsföring.

2. Denna förordning skall tillämpas på följande produkter från jordbruk, inklusive vattenbruk, om produkterna släpps ut på marknaden eller är avsedda att släppas ut på marknaden:

- a) Levande eller obearbetade jordbruksprodukter.
- b) Bearbetade jordbruksprodukter för livsmedelsändamål.
- c) Foder.
- d) Vegetativt förökningsmaterial och utsäde.

Produkter från jakt på vilda djur eller fiske efter viltlevande arter skall inte anses vara ekologisk produktion.

Denna förordning skall även tillämpas på jäster som används som livsmedel eller foder.

3. Denna förordning skall tillämpas på alla aktörer som ägnar sig åt verksamhet inom något led av produktionen, beredningen och distributionen med anknytning till produkter som anges i punkt 2.

Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91

Uppdaterad:

Storköksverksamhet skall emellertid inte omfattas av denna förordning. Medlemsstaterna får tillämpa nationella regler, eller, om sådana saknas, privata standarder för märkning och kontroll av produkter som härrör från storköksverksamhet, i den mån som dessa regler är förenliga med gemenskapsrätten.

4. Denna förordning skall tillämpas, utan att tillämpningen av andra gemenskapsbestämmelser eller nationella bestämmelser påverkas, i överensstämmelse med gemenskapsrätten på området för de produkter som avses i denna artikel, till exempel bestämmelser som reglerar produktion, beredning, saluföring, märkning och kontroll, inklusive lagstiftning om livsmedel och djurfoder.

Artikel 2 – Definitioner

[9452] I denna förordning gäller följande definitioner:

a) *ekologisk produktion*: användning av produktionsmetoder som överensstämmer med de regler som fastställs i denna förordning i samtliga produktions-, berednings- och distributionsled.

b) *produktions-, berednings- och distributionsled*: alla led från och med primärproduktion av en ekologisk produkt till och med dess lagring, bearbetning, transport, försäljning eller tillhandahållande till slutkonsumenten, och i förekommande fall märkning, marknadsföring, import, export och underleverantörsverksamhet.

c) *ekologisk*: härstammande från eller med anknytning till ekologisk produktion.

d) *aktör*: fysiska eller juridiska personer som ansvarar för att kraven i denna förordning uppfylls inom de ekologiska företag som de driver.

e) *växtproduktion*: produktion av jordbruksgrödor, inklusive skörd av vilda växtprodukter i kommersiellt syfte.

f) *animalieproduktion*: produktion av tama eller tämjda landlevande djur (inklusive insekter).

g) *vattenbruk*: den definition som anges i rådets förordning (EG) nr 1198/2006 av den 27 juli 2006 om Europeiska fiskerifonden.

h) *omställning*: övergång från icke-ekologiskt till ekologiskt jordbruk inom en viss tidsperiod under vilken bestämmelserna om ekologisk produktion har tillämpats.

i) *beredning*: arbetet med konservering och/eller bearbetning av ekologiska produkter inklusive slakt och styckning när det gäller animalieprodukter samt paketering, märkning och/eller ändringar av märkning som gäller den ekologiska produktionsmetoden.

j) *livsmedel, foder och utsläppande på marknaden*: samma definitioner som anges i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet.

k) *märkning*: varje term, ord, närmare upplysning, varumärke, märkesnamn, illustration eller symbol som avser och finns på förpackning, dokument, skylt, etikett, tavla, ring eller krage som åtföljer eller hänvisar till en produkt.

l) *färdigförpackat livsmedel*: samma definition som i artikel 1.3 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om

Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91

Uppdaterad:

tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel.

m) *marknadsföring*: all framställning till allmänheten, på annat sätt än genom en etikett, med avsikten eller möjligheten att påverka och forma attityder, föreställningar och beteenden för att direkt eller indirekt främja försäljningen av ekologiska produkter.

n) *behörig myndighet*: den centrala myndighet i en medlemsstat som är behörig att anordna officiella kontroller av ekologisk produktion i överensstämmelse med bestämmelserna i denna förordning, eller en annan myndighet som har tilldelats denna behörighet; den skall även, om så är lämpligt, innefatta motsvarande myndighet i ett tredjeland.

o) *kontrollmyndighet*: en medlemsstats offentliga administrativa organisation som den behöriga myndigheten helt eller delvis har tilldelat behörighet för inspektion och certifiering av ekologisk produktion i överensstämmelse med bestämmelserna i denna förordning; den skall även, om så är lämpligt, innefatta motsvarande myndighet i ett tredjeland eller motsvarande myndighet som bedriver verksamhet i ett tredjeland.

p) *kontrollorgan*: en oberoende privat tredje part som utför inspektion och certifiering av ekologisk produktion i överensstämmelse med bestämmelserna i denna förordning; den skall även, om så är lämpligt, innefatta motsvarande organ i ett tredjeland eller motsvarande organ som bedriver verksamhet i ett tredjeland.

q) *överensstämmelsemärkning*: en bekräftelse av överensstämmelse med en särskild uppsättning standarder eller andra normativa dokument i form av ett märke.

r) *ingredienser*: samma definition som i artikel 6.4 i direktiv 2000/13/EG.

s) *växtskyddsmedel*: medel enligt definitionen i rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden.

t) *genetiskt modifierad organism (GMO)*: samma definition som i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om ändring av rådets direktiv 90/220/EEG och som inte erhålls genom de metoder för genetisk modifiering som är förtecknade i bilaga I B till det direktivet.

u) *framställd av GMO*: helt eller delvis framställd av GMO, men som inte innehåller eller består av GMO.

v) *framställd med GMO*: som är framställd genom användning av en GMO som sista levande organism i produktionsprocessen, men som inte innehåller eller består av GMO eller är framställd av GMO.

w) *fodertillsatser*: samma definition som i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 av den 22 september 2003 om fodertillsatser.

x) *likvärdig*: vid beskrivning av olika system eller åtgärder betyder termen att de uppfyller samma mål och principer genom tillämpning av regler som säkerställer samma nivå på försäkran om överensstämmelse.

y) *processhjälpmedel*: varje ämne som inte i sig konsumeras som en ingrediens i livsmedel, men som avsiktligt används vid bearbetning av råvaror, livsmedel eller ingredienser i dessa för att uppnå ett visst tekniskt mål under behandlingen eller bearbetningen och som kan resultera i en oavsiktlig men tekniskt sett oundviklig förekomst av rester av ämnet eller dess derivat i slutprodukten, förutsatt att sådana rester inte utgör någon hälsorisk och inte har någon teknisk inverkan på slutprodukten.

Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91

Uppdaterad:

z) *joniserande strålning*: samma definition som i rådets direktiv 96/29/Euratom av den 13 maj 1996 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd av arbetstagarnas och allmänhetens hälsa mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning och med de begränsningar som anges i artikel 1.2 i direktiv 1999/2/EG av den 22 februari 1999 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar om livsmedel och livsmedels ingredienser som behandlats med joniserande strålning.

aa) *storköksverksamhet*: beredning av ekologiska produkter på restauranger, på sjukhus, i matsalar och andra liknade livsmedelsföretag på platsen för försäljning eller leverans till slutkonsumenten.

Avdelning II – Mål och principer för ekologisk produktion

Artikel 3 – Mål

Avdelning VI – Handel med tredjeländer

Artikel 32 – Import av överensstämmande produkter

[9453] 1. En produkt som importeras från ett tredjeland får saluföras som ekologisk produkt på gemenskapens marknad förutsatt att

a) produkten följer bestämmelserna i avdelningarna II, III och IV samt de tillämpningsbestämmelser som påverkar produktionen som antagits enligt denna förordning,

b) alla aktörer, inklusive exportörerna, har kontrollerats av en kontrollmyndighet eller ett kontrollorgan som erkänts i enlighet med punkt 2,

c) de berörda aktörerna när som helst kan tillhandahålla importörerna eller de nationella myndigheterna den av en kontrollmyndighet eller ett kontrollorgan enligt led b utfärdade styrkande dokumentation som avses i artikel 29 och som gör det möjligt att identifiera den aktör som genomförde den senaste åtgärden och att kontrollera att den aktören uppfyller kraven i led a och b.

2. Kommissionen skall i enlighet med det förfarande som avses i artikel 37.2 erkänna de kontrollmyndigheter och kontrollorgan som avses i punkt 1 b i denna artikel, inklusive kontrollmyndigheter och kontrollorgan som avses i artikel 27 och som är behöriga att utföra kontroller och utfärda den styrkande dokumentationen enligt punkt 1 c i denna artikel i tredjeländer och upprätta en förteckning över dessa kontrollmyndigheter och kontrollorgan.

Kontrollorganen skall vara godkända enligt den senaste version som meddelats genom offentliggörande i C-serien av *Europeiska unionens officiella tidning* av Europastandard EN 45011 eller ISOguide 65 (Certifieringsorgan – Allmänna krav vid certifiering av produkter) i. Kontrollorganen skall genomgå regelbunden utvärdering, övervakning och flerårig omvärdering på plats av sin verksamhet genom ackrediteringsorganet.

Vid granskningen av ansökningar om erkännande skall kommissionen uppmana kontrollmyndigheten eller kontrollorganet att lämna all nödvändig information. Kommissionen får även ge experter i uppdrag att på platsen granska produktionsreglerna och den kontrollverksamhet som den berörda kontrollmyndigheten eller det berörda kontrollorganet bedriver i tredjelandet.

De erkända kontrollorganen eller kontrollmyndigheterna skall tillhandahålla de bedömningsrapporter som utfärdats av ackrediteringsorganet eller, i förekommande

Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91

Uppdaterad:

fall, den behöriga myndigheten, om den regelbundna utvärderingen, övervakningen och fleråriga omvärderingen på plats av sin verksamhet.

Kommissionen skall på grundval av bedömningsrapporterna med bistånd av medlemsstaterna säkerställa en lämplig tillsyn av de erkända kontrollmyndigheterna och kontrollorganen genom att regelbundet ompröva erkännandet. Tillsynens art skall fastställas på grundval av en bedömning av risken för förekomst av oegentligheter eller överträdelser av bestämmelserna i denna förordning.

Artikel 33 – Import av produkter som ger likvärdiga garantier

Anm. Rubriken har fått sin nuvarande lydelse enligt rättelse EUT L 68, 2013.

[9454] 1. En produkt som importerats från ett tredjeland får också saluföras som ekologisk produkt på gemenskapens marknad förutsatt att

a) produkten har framställts i enlighet med produktionsregler som är likvärdiga med dem som avses i avdelningarna III och IV,

b) aktörerna omfattas av kontrollåtgärder vars effektivitet är likvärdig med effektiviteten hos de kontrollåtgärder som avses i avdelning V, och kontrollåtgärderna har tillämpats permanent och verkningsfullt.

c) aktörerna i tredjeländer i samtliga produktions-, berednings- och distributionsled har öppnat sin verksamhet för ett kontrollsystem enligt punkt 2 eller en kontrollmyndighet eller ett kontrollorgan som godkänts i enlighet med punkt 3,

d) produkten omfattas av ett kontrollintyg som utfärdats av de behöriga myndigheterna, kontrollmyndigheterna eller kontrollorganen i ett tredjeland som erkänts i enlighet med punkt 2 eller en kontrollmyndighet eller ett kontrollorgan som erkänts i enlighet med punkt 3, och som bekräftar att produkten uppfyller de villkor som fastställs i denna punkt.

Det intyg som avses i denna punkt skall i original åtfölja varorna till den första mottagarens lokaler; därefter skall importören hålla intyget tillgängligt för kontrollmyndigheten eller kontrollorganet i minst två år.

2. Kommissionen får i enlighet med det förfarande som avses i artikel 37.2 erkänna de tredjeländer vilkas produktionssystem är förenliga med principer och produktionsregler som är likvärdiga med dem som föreskrivs i avdelningarna II, III och IV och vilkas kontrollåtgärder har en effektivitet likvärdig med de kontrollåtgärder som föreskrivs i avdelning V, samt upprätta en förteckning över dessa länder. Vid bedömningen av likvärdigheten skall hänsyn tas till riktlinjerna i *Codex Alimentarius*, CAC/GL 32.

När kommissionen granskar ansökningar om erkännande skall den uppmana tredjelandet att lämna all nödvändig information. Kommissionen får ge experter i uppdrag att på platsen granska produktionsreglerna och kontrollåtgärderna i det berörda tredjelandet.

Senast den 31 mars varje år skall de erkända tredjeländerna skicka en kortfattad årsrapport till kommissionen om tillämpningen och upprätthållandet av de kontrollåtgärder som fastställs i tredjelandet.

På grundval av uppgifterna i dessa årsrapporter skall kommissionen, biträdd av medlemsstaterna, sörja för lämplig tillsyn av de erkända tredjeländerna genom att regelbundet ompröva erkännandet. Tillsynens art skall fastställas på grundval av en bedömning av risken för förekomst av oegentligheter eller överträdelser av bestämmelserna i denna förordning.

Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91

Uppdaterad:

3. När det gäller produkter som inte importerats enligt artikel 32 och inte importerats från ett tredjeland som erkänts enligt punkt 2 i denna artikel får kommissionen i enlighet med det förfarande som avses i artikel 37.2 erkänna de kontrollmyndigheter och kontrollorgan, inklusive kontrollmyndigheter och kontrollorgan som avses i artikel 27, som är behöriga att genomföra kontroller och utfärda intyg i tredjeländer enligt punkt 1 och upprätta en förteckning över kontrollmyndigheterna och kontrollorganen. Vid bedömningen av likvärdigheten skall hänsyn tas till riktlinjerna i *Codex Alimentarius*, CAC/GL 32.

Kommissionen skall granska alla ansökningar om erkännande från kontrollmyndigheter eller kontrollorgan i ett tredjeland.

Vid granskningen av ansökningar om erkännande skall kommissionen uppmana kontrollmyndigheten eller kontrollorganet att lämna all nödvändig information. Kontrollorganet eller kontrollmyndigheten skall genomgå regelbunden utvärdering, övervakning och flerårig omvärdering på plats av sin verksamhet genom ett ackrediteringsorgan eller, i förekommande fall, genom en behörig myndighet. Kommissionen får också ge experter i uppdrag att på platsen granska produktionsreglerna och de kontrollåtgärder som den berörda kontrollmyndigheten eller det berörda kontrollorganet bedriver i tredjelandet.

De erkända kontrollorganen eller kontrollmyndigheterna skall tillhandahålla de bedömningsrapporter som utfärdats av ackrediteringsorganet eller, i förekommande fall, den behöriga myndigheten, om den regelbundna utvärderingen, övervakningen och fleråriga omvärderingen på plats av sin verksamhet.

På grundval av uppgifterna i dessa bedömningsrapporter skall kommissionen, biträdd av medlemsstaterna, sörja för lämplig tillsyn av erkända kontrollmyndigheter och kontrollorgan genom att regelbundet ompröva erkännandet. Tillsynens art skall fastställas på grundval av en bedömning av risken för förekomst av oegentligheter eller överträdelser av bestämmelserna i denna förordning. *Rättelse EUT L 68, 2013.*

Avdelning VII – Slutbestämmelser och övergångsbestämmelser

Artikel 34 – Fri rörlighet för ekologiska produkter

Artikel 39 – Upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91

[9455] 1. Förordning (EEG) nr 2092/91 skall upphöra att gälla från och med den 1 januari 2009.

2. Hänvisningar till den upphävda förordning (EEG) nr 2092/91 skall anses som hänvisningar till den här förordningen.

Artikel 40 – Övergångsåtgärder

[9456] Åtgärder för att underlätta övergången från bestämmelserna i förordning (EEG) nr 2092/91 till den här förordningen skall vid behov antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 37.2.

Artikel 41 – Rapport till rådet

[9457] 1. Kommissionen skall senast den 31 december 2011 överlämna en rapport till rådet.

2. Rapporten skall i synnerhet vara en genomgång av de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av denna förordning och särskilt beakta följande frågor:

Rådets förordning (EG) nr 834/2007 av den 28 juni 2007 om ekologisk produktion och märkning av ekologiska produkter och om upphävande av förordning (EEG) nr 2092/91

Uppdaterad:

a) Tillämpningsområdet för denna förordning, särskilt beträffande ekologiska livsmedel som beretts av storkök.

b) Förbudet mot användning av GMO, inklusive tillgången på produkter som inte framställts genom GMO, säljardeklarationen, möjligheten att använda specifika toleranströsklar och deras effekt på den ekologiska sektorn.

c) Den inre marknadens och kontrollsystemets sätt att fungera, i synnerhet en bedömning av att fastställd praxis inte medför illojal konkurrens eller hinder för produktionen och saluföringen av ekologiska produkter.

3. Kommissionen skall vid behov låta rapporten åtföljas av tillämpliga förslag.

Artikel 42 – Ikraftträdande och tillämpning

[9458] Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

När det gäller vissa djurarter, vissa vattenlevande växter och vissa mikroalger skall, om närmare produktionsregler inte fastställts, bestämmelserna om märkning i artikel 23 och om kontroller i avdelning V tillämpas. I avvaktan på införande av närmare produktionsregler skall nationella regler eller, i avsaknad av sådana, privata standarder som godtas eller erkänns av medlemsstaterna gälla.

Den skall tillämpas från och med den 1 januari 2009.

Artikel 24.1 b och c ska dock tillämpas från och med den 1 juli 2010. *Förordning 967/2008*.

Anm. Förordningen offentliggjordes i EUT L 189, den 20 juli 2007.

Bilaga
